

УДК 355.085.5+159.98
DOI: 10.31733/15-03-2024/2/608-610

Василь ПОЛИВАНЮК
професор кафедри
тактико-спеціальної підготовки,
кандидат юридичних наук, доцент

Олег ЗАВІСТОВСЬКИЙ
старший викладач кафедри
тактико-спеціальної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ПРОФЕСІЙНА ПСИХОЛОГІЧНА ПІДГОТОВКА ПРАЦІВНИКІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ В ЕКСТРЕМАЛЬНИХ СИТУАЦІЯХ

Діяльність сучасного працівника Національної поліції України безпосередньо спрямована на захист громадян, їх прав і свобод, охорону громадського порядку і громадської безпеки, профілактику злочинів і боротьбу з правопорушеннями. Разом з тим, зауважимо, що специфіка професійно-службової поліцейської діяльності передбачає істотний вплив на психіку і особистісні властивості працівників, підвищуючи ймовірність розвитку у них в майбутньому ознак професійної деформації («вигорання»).

Працівник поліції щодня стикається з різноманітними загрозами, як фізичного, так і психологічного походження. Регулярне спілкування з громадянами, що знаходяться в стані афекту (істерії, паніки), участь в заходах по відновленню громадського порядку, застосування зброї і прийняття відповідальності за життя і здоров'я інших людей - все це обумовлює постійну присутність у професійно-службовій діяльності поліцейського таких стресових факторів, як нав'язливе почуття небезпеки, ризик, раптовість нападу, невизначеність ситуації, негативне емоційне реагування, тиск з боку оточуючих осіб і багато іншого. Все це разом узятє призводить до хронічних перевантажень, погіршення психологічного і фізіологічного самопочуття поліцейських, значного зниження мотивації та результативності. Виникають проблеми незадоволеності службою, її низькою результативністю, неможливістю реалізувати себе в роботі, домогтися значних результатів.

Відомо, що одним з шляхів підвищення надійності людини в небезпечних умовах для життя є формування емоційної стійкості, що визначається вольовими якостями особистості. В. Маріщук і В. Євдокимов [1] виділяють найбільш розповсюджені ознаки екстремальності, що відносяться до різних видів професійної діяльності. Розглянемо їх з точки зору конкретних умов виконання поліцейськими звичайних професійно-службових обов'язків:

1) різноманітні емоціогенні дії, виникаючі у зв'язку з небезпекою, труднощами, новизною, відповідальністю служби, обмеженого ліміту (тим більше дефіцитом) потрібній для прийняття рішення інформації. Успішність професійної діяльності кожного працівника залежить від ухвалення швидких (до того ж єдино правильних) правових рішень, від яких залежить не тільки розкриття злочинів, але і життєва доля громадян;

2) загроза масового ураження, стихійного лиха. Через свої професійно-службові обов'язки працівники поліції забезпечують охорону громадського порядку у випадках стихійних лих, техногенних катастроф;

3) дії вночі, при сенсорній депривації, а також при явному надлишку суперечливої інформації. Саме у темний час доби збільшується активність кримінальних елементів, що робить необхідним посилення несення служби, особливо працівниками поліції громадської безпеки;

4) розвиток стану паніки у населення на окремих територіях, наприклад, в умовах проведення операції об'єднаних сил (ООС). Працівники поліції в особливих умовах і повинні стати тим стримуючим чинником, який не дозволить їй розвинути, піддатися дії деструктивних факторів;

5) надмірна психічна напруга в умовах особливо відповідальній розумовій, психомоторній діяльності при доволі значних навантаженнях на пізнавальні процеси: увага, сприйняття, пам'ять, уява та ін. Вимоги, що пред'являються до працівників поліції – необхідність запам'ятовувати великі об'єми інформації, оперувати ними за короткий проміжок часу тощо;

6) надмірне навантаження на мовні функції, особливо в умовах сильних емоцій. Діяльність працівників поліції пов'язана з необхідністю передачі великого обсягу вербальної інформації (роз'яснення громадянам, ведення допиту тощо);

7) високі фізичні навантаження при надмірних проявах сили, витривалості, швидкості. Діяльність працівника поліції припускає фізичну протидію злочинцям, що пред'являє високі вимоги до рівня відповідних фізичних якостей;

8) висока фізична та емоційна напруга при дії прискорень, вестибулярних навантажень, різких перепадів барометричного тиску, дихання під надмірним тиском;

9) робота камерального профілю (слідчих, експертів та ін.) зазвичай проходить в обстановці вирішення особливо складних завдань, порушення намічених планів терміновими завданнями, фактично без перерв, в тісноті, а також переважно в сидячому положення, що в другій половині дня може привести працівника в стан втоми, який вимагає прояву високого самовладання, стриманості, уміння мобілізувати себе на продовження якісної роботи;

10) дія несприятливих мікрокліматичних умов: жари, холоду, високої вологості, кисневої недостатності, підвищеного складу вуглекислоти у повітрі. Дані чинники можуть викликати загальне стомлення організму. Важливе значення також має стійкість організму до несприятливої дії метеорологічних чинників;

11) несприятлива дія різних радіочастот, шумів, вібрації. Працівник поліції повинен уміти швидко адаптуватися до даних умов і, не дивлячись ні на що, діяти згідно ситуації, що склалася;

12) почуття голоду та спраги. В екстремальних ситуаціях працівникові поліції нерідко доводиться вирішувати завдання в умовах позбавлень (або можливих порушень) в режимі прийому їжі, нормальних умов для відпочинку і сну, дотримання звичайної особистої гігієни тощо [2].

До екстремальних ситуацій також слід віднести виражені несприятливі функціональні та психічні стани, що розвинулися у результаті зовнішніх екстремальних дій або глибоких переживань, які потім самі по собі перетворилися на відповідні несприятливі для людини дії. Визначені ознаки екстремальності в професійній діяльності працівників поліції дають змогу сформулювати навчальні плани, які забезпечать необхідний рівень теоретичних знань, умінь та навичок фахівців до дій в екстремальних ситуаціях, а також спланувати та розробити серію тренінгових занять для формування емоційної стійкості, вольових якостей особистості. Зокрема, найбільш простим та ефективним методом релаксації є психотонічне тренування, розроблене Є. Джекобсоном в основу якого закладене вплив тону м'язів і дихання на нервову систему. До них належать такі вправи, як особливі дихальні техніки, вплив на біологічно активні точки, аутогенне тренування [2].

Професійна діяльність поліцейського пов'язана із застосуванням службової (табельної) зброї при виникненні екстремальної ситуації. Професійний статус працівника поліції, високий рівень відповідальності та специфіка діяльності вимагають від нього високого рівня не тільки спеціальної фізичної і вогневої підготовленості, певних знань і вмінь щодо системи «людина-зброя», але й особливої загартованості психіки [3].

Ось чому в професійній підготовці працівників поліції особливе місце займає їх психологічна підготовка. Психологічну підготовку можна визначити як багатовекторний комплекс заходів, спрямований на формування у поліцейських наступних професійно важливих якостей:

- 1) психологічної урівноваженості;
- 2) емоційно-вольової загартованості;
- 3) вміння долати страх та інші негативні психічні стани;
- 4) вміння адекватно реагувати на психологічні і фізичні навантаження;
- 5) вміння не розгубитись в екстремальних ситуаціях;
- 6) психологічну готовність миттєво та рішуче використати і застосувати табельну зброю, спецзасоби та заходи безпосереднього фізичного впливу до осіб, які злочинно посягають на права і свободи громадян.

На ефективність психологічної підготовки значною мірою впливають методи її

проведення. Методи психологічної підготовки складають єдину систему, що дозволяє планомірно, науково обґрунтовано та якісно впливати на почуття, мислення та пам'ять поліцейських, формувати та розвивати необхідні професійні психологічні якості. До основних методів психологічної підготовки працівників поліції ми відносимо:

- 1) практичні психологічні вправи і тренування;
- 2) моделювання перебування в критичних ситуаціях та їх рефлексія;
- 3) стресові впливи та їх подолання.

І наостанок зауважимо, що підвищення опорності організму поліцейського до несприятливих дій за допомогою фізичних вправ в комплексі з психологічними тренуваннями може бути забезпечене лише в результаті систематичних занять впродовж тривалого часу, що потребує залучення відповідного правового забезпечення. Але на сьогодні в Україні відсутня нормативно-правова база проведення психологічної підготовки поліцейських, тому актуальним завданням є розробка низки нормативно-правових актів, що відповідним чином врегулювали би питання, пов'язаних з організацією та проведенням психологічної підготовки поліцейських. Також доцільно розробити комплексну програму організації та проведення психологічної підготовки поліцейських Національної поліції України, яка затверджувалася і проваджувалася відповідним наказом МВС України – важливим нормативним документом, спрямованим на покращання професійно-психологічної підготовки працівників поліції.

1. Маришук В. Л., Евдокимов В. И. Поведение и саморегуляция человека в условиях стресса. СПб. : Сентябрь, 2001. 234 с.

2. Остапович В. П., Кирієнко Л. А., Котляр Ю. В., Барко В. В. Особливості надання психологічної допомоги учасникам АТО : посібник / за ред. В. О. Криволапчука. Київ : ДНДІ МВС України, 2017. 163 с.

3. Ярещенко О. А., Горпинич Г. Ф. Особливості психологічної підготовки працівників особистої охорони до дій в умовах виникнення екстремальних ситуацій з охоронюваною особою // Актуальні проблеми сучасної психології та педагогіки вищих навчальних закладів МВС України : матеріали наук.-практ. конф. (Харків, 14 берез. 2014 р.) / МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ. Харків, 2014. С. 213–215.

4. Завістовський О., Поливанюк В. Вдосконалення питання професійної підготовки працівників підрозділів поліції України на етапі викликів сучасності. *Матеріали конференції МЦНД*, (17.11.2023; Івано-Франківськ, Україна). 2023. С. 110–112. URL : <https://archive.mcnd.org.ua/index.php/conferenceproceeding/article/view/816>.

5. Поливанюк В., Завістовський О. Професійна підготовка поліцейських: міжнародний досвід та вітчизняні перспективи розвитку. *Юридичний науковий електронний журнал*. № 10.2022. С. 467-469.

УДК 159.98-057.36

DOI: 10.31733/15-03-2024/2/610-613

Діана ПОХІЛЬКО

провідний науковий співробітник
навчально-наукової лабораторії
екстремальної та кризової психології
науково-дослідного центру
Національного університету
цивільного захисту України,
кандидат психологічних наук,
старший науковий співробітник

ПРОПОЗИЦІЇ ЩОДО СТВОРЕННЯ УНІФІКОВАНОГО ПРОТОКОЛУ ПСИХОЛОГІЧНОГО СУПРОВОДУ ПЕРСОНАЛУ ДСНС, ЯКІ ЗАЗНАЛИ ПОРАНЕНЬ ПІД ЧАС БОЙОВИХ ДІЙ

Наразі вже не дивина, що стійкі, мужні та сміливі представники сектору безпеки та оборони України й самі потребують психологічної підтримки та допомоги для збереження ментального здоров'я [1; 2]. Своєчасна робота над відновленням нормальної роботи нервової системи та психіки людини взагалі, після пережитих значних навантажень,